

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih 19.04.2013
Sayı 936

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türk Ceza Kanununda Değişiklik Yapılmasına İlişkin Kanun Teklifi ve gerekçesi
ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Saygılarımla

Mehmet H. Köpçü
Kocaeli M.

Celal DİNÇER
İstanbul M.V.

Hülya Güven

Prof. Dr. Hülya GÜVEN
CHP İzmir Milletvekili

Hüseyin Güneş
Kocaeli M.V.

İhsan KALKAVAN
Samsun M.V.

Hamit Hacıoğlu
Balıkesir M.V.

Tolga ÇANKAR
Müf.
Tolga ÇANKAR

İhsan Örküt
İstanbul M.V.

Ali Özgür
İst M.V.

Tolga ÇANKAR
Müf.
Tolga ÇANKAR

Gürküt ACAR
Antalya M.V.

Y. M. Ö.

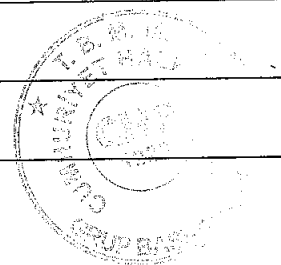

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Sağlık, Aile, Gelişme ve Sosyal İşler			
Esas Komisyon	Adalet			
Tarih:	24 Nisan 2013		E. No: 2/1466	
Ysm.Uzm. E.E.	Bşk.Yrd. 16	Başkan A.K.	Gn.Sek.Yrd. 13	Gn.Sek. N.M.M.
TBMM BAŞKANI				

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
19 Nisan 2013
Numara:

T B M M KÜTÜPHANE VE ARŞİV HİZM. BAŞKANLIĞI
19 Nisan 2013
No : 202696

Milletvekilinin;

[illegible]

GENEL GEREKÇE

17 Nisan 2012 günü bir hekim, hem de 30 yaşının baharını yaşayan gencecik bir hekim, Dr. Ersin Arslan, Gaziantep'te 17 yaşındaki bir hasta yakını tarafından öldürüldü. O günden önceki günlerde olduğu gibi sonraki günlerde de, her gün hekim, hemşire, teknisyen, kısacası sağlık çalışanları, çoğunlukla hasta yakınları ve bazen de hastalar tarafından bıçaklanıyor, dövülüyor, arabayla eziliyor, küfrediliyor, tehdit ediliyorlar.

Ne yazık ki sağlık çalışanlarına yönelik şiddet adeta bir salgına dönüşmüş bulunmaktadır. Sağlık alanındaki şiddet, sağlık hizmet sunumunun hemen tüm aşamalarında yaşanır hale gelmiştir. Bu durum birçok akademik çalışma ve araştırma raporu tarafından da ortaya konmaktadır. Yapılan bu çalışmalarda sağlık alanındaki iş yeri şiddetinin, diğer sektörlerdeki şiddetten doğası gereği farklılıklar gösterdiği, sağlık kurumlarında çalışmanın, diğer iş yerlerine göre şiddete uğrama yönünden çok daha riskli olduğu belirtilmektedir.

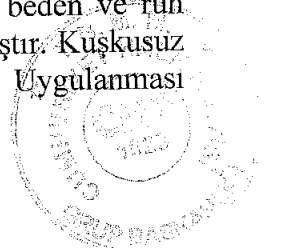
Çalışmalarda sağlık personeline yönelik şiddetin nedenleri arasında; toplumsal şiddet ortamı, sosyo-kültürel düzey, sağlık politikalarının hastayı müşteriye indirgeyen etkisi, politikacı ve yöneticilerin olumsuz tutumu, medyanın rolü, acil servislerde yaşanan eksiklikler, iş yükünün fazlalığı, içeriği boşaltılan hasta hakları, çalışma koşullarının olumsuzlukları, hekim-sağlık çalışanları eksikliği sayılmaktadır.

Sağlık çalışanları;

- Acil servislerde hasta yakınlarının öncelik taleplerine göre değil de tıbbi öncelik durumuna göre hastalara müdahale ettikleri için,
- Hastayı görmeden ilaç yazmadıkları için,
- Tıbbi gerekliliklere aykırı raporları yazmaktan kaçındıkları için,
- Hasta ya da yakınlarının istediği reçeteyi değil hastayı muayene ederek kendi koyduğu tanıya uygun reçeteyi düzenledikleri için,
- Poliklinikte nüfuza göre değil sıraya göre hastaları muayene etmekte ısrar ettikleri için,
- Hastanın hastalığına göre gerekli süreyi ayırmaları halinde diğer hastaları beklettikleri için,
- Hastaları her koşulda iyileştiremedikleri için ya da ölümlerine engel olamadıkları için ve daha pek çok nedenle fiziki ve sözlü saldırılara maruz kalmaktadırlar.

Şiddet nedeniyle sağlık hizmetini özerk, yararlı ve adaletli bir biçimde sunmak gitgide daha da zor hale gelmektedir. Bu durumdan sadece sağlık hizmetini sunan sağlık çalışanları değil sağlık hizmetine gereksinim duyan hastalar da olumsuz etkilenmektedir.

Anayasa'nın 56 ncı maddesinin üçüncü fıkrasında; herkesin hayatını, beden ve ruh sağlığı içinde sürdürmesini sağlamak devletin yükümlülükleri arasında sayılmıştır. Kuşkusuz bu yükümlülük, Türkiye Cumhuriyeti'nin taraf olduğu; "Biyoloji ve Tıbbın Uygulanması

Bakımından İnsan Hakları ve İnsan Haysiyetinin Korunması Sözleşmesi”nin 4 üncü maddesinde belirtildiği gibi sağlık hizmetlerinin mesleki yükümlülükler ve standartlara uygun olarak yapılmasını sağlamayı da beraberinde getirmektedir. Tıbbi Deontoloji Tüzüğü’nün 6 ncı maddesinde ise tabip ve diş tabibinin, sanat ve mesleğini icra ederken, hiç bir tesir ve nüfuza kapılmaksızın, vicdanî ve meslekî kanaatine göre hareket edeceği ifade edilmiştir.

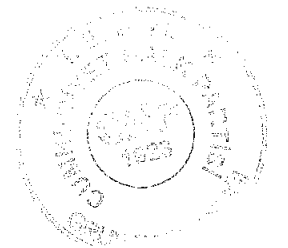
Tüm bu kurallar, insan yaşamıyla doğrudan ilişkisi olan sağlık hizmetinin uygulanması sırasında, bu hizmeti verecek kişilerin alacakları kararlarda ve yapacakları işlemlerde yalnızca hastanın yararını gözetmelerini, hiçbir baskı ve etki altında kalmamalarını gerektirmektedir. Sağlık hizmetinin bir ekip işi olması nedeniyle, yalnızca tabip ve diş tabiplerinin değil sağlık hizmeti veren bütün sağlık personelinin hukuksal koruma altında olması gerekeceği açıktır.

Sağlık hizmetinin gereği gibi yürütülebilmesi ise ancak güvenli ve sağlıklı çalışma koşullarıyla mümkün olacaktır. Güvenli ve sağlıklı çalışma ortamı; sağlık hizmetinin sunulabilmesinin, bireylerin tedaviye ulaşma haklarını kullanabilmesinin bir diğer deyişle hasta haklarının korunmasının da ön koşulunu oluşturmaktadır. Sağlık personelinin hukuka aykırı fiillerle etki altına alınmasının aynı zamanda toplumun sağlık hakkına erişebilmesine karşı işlenen bir fiil olduğunun kabulü de zorunludur.

Sağlık çalışanlarına yönelik şiddeti artıran unsurlardan birisi de şiddeti uygulayan kişilerin cezalandırılmayacakları ya da önemsenecek bir yaptırımla karşılaşmayacakları düşüncesidir. Sağlık çalışanlarına yönelik şiddete asla hoşgörü gösterilmeyeceği, aksine şiddet suçlarının mutlaka cezalandırılacağı düşüncesinin yerleştirilmesi ile toplumun sağlık hakkına erişiminin engellediği için de ayrıca cezalandırılacağı düşüncesinin oluşturulması önemli bir adım olacaktır.

Sağlıkları ve yaşamları tehlike altında olan sağlık çalışanları; sağlık alanındaki şiddetin, sağlık çalışanlarının mesleklerini hasta yararına ve özerk bir biçimde sunmalarına yöneldiğini, bir baskı aracı olarak kullanıldığını, sağlık hizmetlerini kesintiye uğrattığını, diğer hastaların da sağlık hizmeti alma haklarını ihlal ettiğini belirtmektedirler.

Türk Ceza Kanunu’nun 7 nci bölümünde “Hürriyete Karşı Suçlar” başlığı altında bireyin ve toplumun eğitim ve öğretimin engellenmesi, kamu kurumu veya kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşlarının faaliyetlerinin engellenmesi, siyasi hakların kullanılmasının engellenmesi gibi kimi hakları kullanmasının önlenmesine ilişkin suçlar tanımlanmıştır. Bu Kanun Teklifi ile de sağlık hizmetlerinin engellenmesi suretiyle toplumun sağlık hakkına erişebilmesinin engellenmesi suç olarak tanımlanmaktadır.

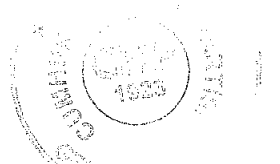
MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- Madde ile 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunun 111 inci maddesinden sonra gelmek üzere ek madde eklenmek suretiyle sağlık personeline emir vermek, baskı yapmak, nüfuz icra etmek veya her ne suretle olursa olsun hukuka aykırı olarak etkilemeye teşebbüs etmek fiilleri ceza yaptırımına bağlanarak, sağlık personelinin mesleki bağımsızlık ve güvenlik içinde çalışması hukuksal koruma altına alınmıştır.

Ek maddenin son fıkrasında ise ağırlaştırıcı nedene yer verilmiş, söz konusu fiillerin “sağlık hizmetinin kesintiye uğraması” sonucunu doğurması halinde uygulanacak cezanın yarısı oranında artırılacağı belirtilmiştir.

MADDE 2- Yürürlük maddesidir.

MADDE 3- Yürütme maddesidir.

TÜRK CEZA KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASI HAKKINDA KANUN TEKLİFİ

MADDE 1- 26/9/2004 tarihli ve 5237 sayılı Türk Ceza Kanunun 111 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki ek madde eklenmiştir.

“Sağlık personelinin etkileme ve sağlık hizmetini kesintiye uğratma

MADDE 111/A- (1) Sağlık personeline yerine getirdiği sağlık hizmeti nedeniyle yapmaması gereken bir işi yapması veya yapması gereken bir işi yapmaması için emir veren veya baskı yapan veya nüfuz icra eden veya her ne suretle olursa olsun hukuka aykırı olarak etkilemeye teşebbüs eden kimseye iki yıldan dört yıla kadar hapis cezası verilir.

(2) Bu fiiller sonucunda sağlık hizmeti kesintiye uğramışsa yukarıdaki fıkraya göre belirlenen ceza yarı oranında artırılır.”

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

